

ODVRÁCENÁ STRANA MODELINGU

Anorexie a bulimie nebo sklon k ní

V zoufalé snaze udržet se na výsluní sahají dívky (modelky) často k drastickým dietám, které naruší správnou životosprávu a rovnováhu organismu. Následně se mohou rozvinout v některou z těchto chorob. Jak již bylo uvedeno, práce modelky je velmi fyzicky náročná a abyste ji mohly zvládnout, musíte svému tělu poskytnout dostatečnou zásobu energie.

Skinny models

Kontroverzní téma posledních dvou let...

Skinny models nebo také Zero Size Models vyvolávají bouřlivé diskuze o tom, co je zdravé, hezké a použitelné, a co už zdravé není. Je samozřejmě velmi smutné, že několik modelek zemřelo vyčerpáním a následným selháním životně důležitých orgánů jen proto, že jejich jediným snem bylo být modelkou a v podstatě přinesly této profesi oběť nejvyšší. Obě modelky, o nich ještě bude řeč, byly dospělé, v podstatě plnoleté. Řeší snad někdo počet smrtelných úrazů ve stavebnictví nebo se pohoršujete nad počtem lidí, kteří tragicky zahynou denně v automobilech a nejsou opilí? Není tohle spíše důležitější, neohrožuje nás to více?

Samozřejmě je to velmi nebezpečné u modelek, které začínají a jsou velmi mladé. Ve věku 14–17 let je nutné vytvořit nějaký rozumný kontrolní mechanismus. Na druhé straně stojí modelky nad 18 let. A to jsou plnoleté osoby a je jen na jejich osobním rozhodnutí, jestli se trápí hladu, aby mohly pracovat a nebo jestli se chtějí vzdát svého snu. Většina z nás je spíše ochotna se svého snu vzdát, než za něj položit život. A jestliže je modelka plnoletá svéprávná osoba, může si žít, jak chce, tedy jak to vyžaduje profese, kterou si zvolila. Stejně jako automechanik, zedník nebo řidič. Terorizuje snad někdo obézní lidi a zakazuje jim chodit do práce?

Nutno poznamenat, že trend extrémně vyhublých modelek vznikl podle všeho narůstajícími požadavky návrhářů. Tomu se přizpůsobily modelingové agentury, a proto modelky neustále slyší: „Musíš shodit aspoň X kg...“, a jsou šťastné, pokud jsou to třeba kila jen dvě. Když neoblečete model na castingu nebo na fittingu, máte prostě smůlu. Za vámi je řada dalších, které ten „minimodel“ (myslím tím velikost) prostě oblečou.

Nabízí se otázka: Proč si návrhář vybírá tak neženské typy? Polovina lidí v módním průmyslu je homosexuálně nebo bisexuálně orientovaná. Je tedy vlastně logické, že si designér vybírá chlapeckou postavu – mladou dívku bez prsou a pasu s úzkými boky. Lépe se mu tak tvoří a navíc, když to spočítáte a vynásobíte počtem modelů, které je třeba do kolekce vyrobit, dá se tak na takové kolekci opravdu hodně ušetřit spotřebou materiálu. A co je důležité: na hubené modelce je model lépe vidět, lépe vypadá – jak naživo při přehlídce, tak i na fotografiích.

Model: Adéla Zmeškalová; Agentura: Unique One Model Management; Foto: Miloslav Svánovský, 2004; Produkce pro profil v TV pořadu Móda, Extravagance, Manýry; fashion design: Gábina Páralová

Body Mass Index faktor

Na téma BMI jsem mluvil s řadou svých známých (samozřejmě z modelingu) a shodujeme se, že používat BMI jako měřítko určující to, jestli modelka je nebo není v pořádku, se jeví mírně řečeno jako nešťastné. Dovedete si představit na přehlídkové molu modelku, která má 175 cm a 65 kg? Nelze srovnávat přirozeně velmi štíhlé lidi s těmi, kteří mají jiný (rychlý) metabolismus a např. lehčí nebo těžší kostru, myslím tím stavbu těla v souvislosti s genetickým fondem předků.

Z jiného úhlu pohledu je ovšem absurdní, aby existovala velikost oblečení 0 nebo dokonce 00 (XSS). Vzniklo to z amerického číslování. Právděpodobně jako protest proti využívání extrémně vychrtlých modelek. Většina populace vyspělého světa trpí spíše nadváhou než podváhou. A jak jste si jistě všimli, normální žena nemá zcela typickou modelkovskou postavu.

V modelingu bylo „nastaveno“, že např. v Miláně nemohou pracovat modelky s BMI menším než 18,7. A pokud ano, musí mít potvrzení od lékaře, že netrpí poruchami příjmu potravy a jsou zdravé. V rámci přesnosti informací jsme požádali o odborný příspěvek a tak si zde můžete k tomuto tématu přečíst více.

Mentální anorexie a mentální bulimie

PhDr. Ing. Jana Sladká Ševčíková

Občanské sdružení Anabell

sociální poradenství pro nemocné anorexií a bulimií

Jak souvisí poruchy příjmu potravy s tématem modelingu?

Domnívám se, že tak jako s každým jiným tématem, které se dotýká mladých lidí, jejich touhy něco dokázat a získat ocenění. To, v čem je modeling rizikovější, je přílišný důraz na tělesnou krásu, která se stává měřítkem úspěchu a k jejímž hodnotám je přísně řazena tělesná hmotnost.

Ve společnosti se tradují různé „zaručené“ recepty na hubnutí, mnohé dívky zkouší jakýkoli způsob, který by jim dopomohl k vysněným tvarům a v přílišné touze dojít ke svému snu si neuvědomí, jak snadno se mohou ocitnout na hranici vážného ohrožení života. V modelingu, stejně tak ale i ve sportu nebo při tanci či jiných aktivitách, v nichž jsou pozornost a výsledky neúměrně zaměřeny na tělo, se častěji než jinde můžeme setkat s potenciálními pacientkami nebo již přímo nemocnými dívkami, které odmítají svoji nemoc přijmout a zahájit léčbu. Startovacím okamžikem bývá ve většině případů zcela nevhodná dieta a nepřiměřený stravovací režim, nepřiměřený zátěži, věku a výšce i celkové fyziologii dívky.

Jsou to tedy nemoci?

Ano, poruchy příjmu potravy jsou nemoci, vymezené Mezinárodní klasifikací nemocí MKN–10, a k těm v současnosti nejčastějším nebo nejdiskutovanějším patří mentální anorexie a mentální bulimie. Důležité je

Foto: Mgr. Lukáš Horký